

Bij een verlies ervaring hebben de mensen de neiging om zich vast te klampen aan wat ze nog wèl kunnen vastgrijpen. Menig ruzie over een erfenis gaat niet om het materiële bezit, maar over de behoefte om nog vast te houden wat men kan vasthouden. In de huidige samenleving, waar de veranderingen over elkaar heen buitelen, grijpen mensen zich vast aan wat ze menen nog wel vast te kunnen houden. Men wil bijvoorbeeld alleen nog maar de vertrouwde gezichten om zich heen zien en alle nieuwelingen tegenhouden, uitbannen of terugsturen. Of men wil vasthouden aan een vaak geïdealiseerd verleden. Misschien is die beweging wat heftiger in de huidige tijd, waarin alle verbanden die vroeger nog houvast boden, langzamerhand vervagen. Verenigingen, kerken, politieke partijen en vakbonden hebben allemaal te maken met leegloop.

Het mechanisme echter van het zich vastklampen aan iets bij verlieservaring is van alle tijden.

Dat mechanisme is ook een van de dragende gronden van de relikwie verering.

Men hield vast aan voorwerpen die in direct contact waren geweest met de overleden bijzondere mensen. Het kruis van Jezus, de spijkers waarmee hij aan het kruis werd geslagen, de beker van het Laatste Avondmaal, of uit later tijd de Lebuinus-kelk. Omdat men volgens de geldende Romeinse wet een graf niet mocht schenden, kregen doeken die aan zo'n graf waren aangestreeken bijzondere kracht. Wanneer de Romeinse Wet tanende is, zie je het verschijnsel van het opgraven van de beenderen der heiligen en het overbrengen van het gebeente, de zogenaamde translatio, naar kerken. Men kan ook het gebeente in stukjes uitdelen, zoals met het gebeente van Sint Vitus is gebeurd in de kerken van Het Gooi.

Relikwieën waren echter niet alleen bedoeld om het verleden vast te houden, om het verlies te compenseren. Relikwieën gaven onder andere ook houvast om nieuwe dingen te doen, om een onbekende toekomst in te gaan.

Dat aspect: met een zeker houvast een onbekende toekomst in te gaan, ontbreekt misschien wel in onze huidige samenleving. Men houdt soms onvermurwbaar vast aan standpunten, meningen, ingenomen stellingen. Niet bereid een strobreed toe te geven, immers een klein beetje erosie, zo denkt men, leidt al snel tot algeheel verlies. Laten we daar toch niet zo bang voor zijn en met de zegen van de Driekoningen het nieuwe jaar, de nieuwe toekomst onverschrokken tegemoet gaan. Dus ook dit jaar weer de Driekoningen zegen: namens Caspar, Melchior en Balthasar. Met hun initialen C, M en B, maakte men een nieuwe Latijnse zin: Christus Mansionem Benedicat (Moge God dit huis zegenen). Je kunt deze initialen op de deur van je huis of erboven tekenen en omgeeft ze dan met het jaartal. Je mag ook de onderstaande zegen afdrukken en uitknippen en die boven je deur plakken en je huis besprenkelen met wijwater. Met deze zegening zegen je je huis en ieder daar woont op weg naar een onbekende toekomst.

Moge God ons allen zegenen dit jaar.

Gezegend 2025

Cuno Lavaleije

Eem 7

1273 PC Huizen
035 8886946

cuno66@gmail.com
06 24 69 94 85

Christus + Mansionem + Benedicat.

20 C+M+B 25

Moge Christus + dit huis + zegenen

Mogen we de moed hebben om onze eigen vertrouwde standpunten eens los te laten en om met open oor en open hart naar de ander te luisteren.